

ת"פ 32430/03/13 - מדינת ישראל נגד זיאד בשארה

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 32430-03-13 מדינת ישראל נ' בשארה
בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

זיאד בשארה

הנאשמים

ב"כ המאשימה: עו"ד רננה משה טיוטו

ב"כ הנאשם: עו"ד אבישי שפיגל

הכרעת דין

רקע

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר מייחס לו עבירה של גניבה בידי עובד, לפי סעיף 391 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**").
2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום, בתקופה הרלוונטית הועסק הנאשם כמחסנאי במחסן השייך לרשת המזון "שופרסל" בסניף "יש" בבארות יצחק. בשתי הזדמנויות, בתאריך 20.2.09 ובתאריך 27.2.09, במהלך עבודתו, **נטל הנאשם סחורה בשווי כולל של כ- 215,650 ₪**, בכך שהוציא את הסחורה על גבי 8 משטחים בכל פעם, מגלריית המחסן והעבירה לאחרים, אשר העמיסו את הסחורה על גבי משאית ונסעו מהמקום.
3. בתמורה למעשיו, קיבל הנאשם מהאחרים סך של 20,000 ₪.
4. הנאשם הודה בעיקר עובדות כתב האישום, ואולם כפר בשווי הסחורה שנגנבה. סכום זה נותר שנוי במחלוקת (עמ' 4).

ראיות המאשימה

5. מטעם המאשימה העיד מר יניב פינטו קב"ט ברשת שופרסל (להלן: "**הקב"ט**"). הקב"ט הציג מסמכים שהפיק אשר מציגים ספירות מדגמיות של המוצרים שנגנבו. כל משטח שראו במצלמות שיצא מחוץ לסניף, ערכו ספירת מלאי לאותה קבוצה של מוצרים על-ידי מספר נציגים כדי לאמוד את הנזק (עמ' 6-7). כך לגבי משטחים של טונה, "קליק" וקפה שחור. בצילומים נראה הנאשם מעביר את המשטחים אל מחוץ לסניף (עמ' 7). לגבי שווי המשטחים, בוצעו ספירות על-ידי עובדים של הסניף, בפיקוח הקב"טים. היו ספירות מדגמיות. הייתה ספירה שנתית אחרונה בסניף

כחודש ימים לפני אירוע הגניבה. הנתונים הם ברמת דיוק גבוהה. הם השוו בין המשטחים שהוצאו על-ידי הנאשם לבין החוסר בספירה. נערכו ספירות למשטחים בנוכחות נציגי חברות הקפה, בהן השוו בין המשטחים שנותרו למשטחים החסרים (עמ' 8). המשטחים היו גדולים. הואיל והיו כחודש לאחר ספירת המלאי השנתית, הנתונים היו מדויקים. הם אמדו את הנזק, אשר אף התאים לנתונים של ספירת המלאי (עמ' 8, ש' 11-12). ביצעו השוואה בין המשטחים שנראו במצלמות, לבין אומדנים של הנציגות שהזמינו, לבין המלאי (עמ' 8, ש' 21-26). קיימות בסניף גם גניבות אחרות, לעתים בסכומים של 80,000 ₪ בשנה, ולעתים עד סכום של 400,000 ₪ לשנה (עמ' 9, ש' 1). בחודש אחד תיתכן גניבה של כ- 10,000 ₪. במקרה דנן, מדובר על גניבה של מספר משטחים. לדבריו, הסיכוי לשגיאה בנתונים נמוך מאוד. הם ביצעו ספירה של המוצרים אשר זיהו שנלקחו על-ידי הנאשם, והשוו מול ספירת המלאי שהייתה חודש לפני האירוע (עמ' 9, ש' 23-25). לא ידוע על עוד אירועי גניבה מאותו חודש, שבין ספירת המלאי, לאירוע שבכתב האישום (עמ' 10 ש' 2). הקב"ט לא ערך בעצמו את ספירת המלאי (עמ' 11, ש' 2-5). הקב"ט מסר כי רמת האבטחה במקום הייתה גבוהה. הקב"ט מסר כי החישוב נעשה לפי המחיר לצרכן, ולא לפי המחיר ששולם לספק (עמ' 12).

6. בחקירתו הנגדית הוצגו לקב"ט סרטוני האבטחה (עמ' 12). לדבריו, ניתן לראות גניבה של משטחים של בובנוניירות לפורים, במבה ועוד. הקב"ט אישר שלא רואים בסרטים גניבה של משטחי קופסאות טונה (עמ' 13, ש' 3-4).

7. הוגשו מסמכים על אודות הספירה שנערכה (ת/1-3), וכן התכתבות בדבר הערכת שווי הסחורה החסרה (ת/4).

8. הוגשה הודעת הנאשם (ת/5). בהודעתו מסר הנאשם כי הוא עבד בשופרסל בתפקיד מחסנאי. הוא נקלע לחובות ועקב כך ביצע את המעשים. היה מכין את הסחורה מהגלריה, ואחרים היו מגיעים עם המשאית ואוספים את הסחורה. הוא עשה זאת פעמיים. הוא הוציא בפעם הראשונה בין 6-7 משטחים, ובפעם השנייה 8 משטחים. הסחורה כללה קפה טורקי, נס קפה, "תפוצי'פס" ו"טופי". הכמויות הן: 3 משטחים של קפה, 3 משטחים של נס קפה, 1 משטח של "טופי", 1 משטח "תפוצי'פס", 1 משטח סלסילות ממתקי עלית ומשטח אחד של "מקסים" ממתק של עלית. הכחיש שהוציא שימורי טונה. הנאשם מסר שאינו יודע מה השווי הכולל של הסחורה שגנב, אך קיבל בעבור הגניבה 20,000 ₪.

9. הוגש מזכר אשר מתאר את שנראה בסרט האבטחה (ת/6), וכן סרט האבטחה עצמו (ת/7).

ראיות ההגנה

10. הנאשם העיד להגנתו. הנאשם הציג חישוב שערך לגבי שווי הסחורה. הנאשם עמד על כך שלא גנב משטחי שימורי טונה (עמ' 16). לדבריו, הוא גנב את הדברים הקלים ולא הכבדים. לדבריו, היו בחנות גניבות רבות שאינן קשורות אליו. הנאשם הסביר כי "מקסים" היו סוג של במבה. הנאשם טען כי גנב רק משטח אחד של קפה נמס.

11. הוגשה הצהרה שמסר הנאשם בטרם חקירתו במשטרה (נ/1). לפי הצהרה זו, לאחר שהוצגו בפניו צילומי האבטחה, הודה כי גנב את המשטחים. לדבריו, גנב בשל מצבו הכלכלי. הוא גנב בפרט משטחים של עלית. הוא מכר את הסחורה לגורם שלישי. אינו יודע מה שווי הסחורה. הוא הוציא 8 משטחים בכל פעם. קיבל בתמורה 20,000 ₪.

טיעוני הצדדים

12. ב"כ המאשימה, עו"ד ליטל גלעד שירי, ביקשה להסתמך על גרסת הקב"ט. גרסתו של העד קוהרנטית, אמינה ומתיישבת עם ההיגיון. העד היה אחראי על הספירות. לטענת המאשימה, הפחיתת מסכום החישוב אף קרוב

ל-40,000 ₪, הואיל והלכה לקראת הנאשם, כאשר לפי החישוב המלא היה מקום לייחס לנאשם סכום של 243,000 ש"ח. לנאשם יש אינטרס להפחית את הסכום.

13. ב"כ הנאשם, עו"ד אבישי שפיגל, ביקש שלא לקבל את גרסת הקב"ט, הואיל ולא הוא ערך את הספירות בעצמו. הדברים לא הובאו מידיעתו האישית של הקב"ט. מדובר בעדות מפי השמועה. קיימות אף טעויות בספירות מלאי. הקב"ט אינו עד אובייקטיבי, אלא בעל אינטרס בתוצאה. לפיכך, יש לקבוע כי שווי הגניבה אינו עולה על 70,000 ₪.

דין והכרעה

14. עדותו של הקב"ט עשתה רושם מהימן. נראה כי הקב"ט ניסה להציג את הדברים כהווייתם, ולא העיד במטרה להאשים את הנאשם בגניבות אחרות שבוצעו בסניף.

15. בכל הנוגע לעדות הנאשם, סבורני כי יש להתייחס בזירות לגרסתו, הואיל והנאשם ניסה למזער את שווי הרכוש שגנב וזאת, בין היתר, בשל חשש שבהליך אזרחי ייאלץ לשלם את הסכום שגנב, כאשר כספי הפנסיה שלו מעוקלים על-ידי שופרסל. לא ניתן לקבל את ניסיונו של הנאשם להציג מצג, לפיו גנב יותר מוצרים זולים (למשל, במבה) ופחות מוצרים יקרים (למשל, קפה נמס). כך למשל, בניגוד להודעתו בחקירה שבה מסר הנאשם שגנב 3 משטחים של נס קפה (5/ת, ש' 18), טען הנאשם בעדותו כי גנב רק משטח אחד של נס קפה (עמ' 18, ש' 3). מנגד בעדותו במשפט טען הנאשם שגנב 9 משטחים של במבה (עמ' 18, ש' 21-22), וזאת בניגוד להודעתו בחקירה (5/ת, ש' 18-19). ניכר כי הנאשם ניסה בעדותו ליצור רושם שגנב בעיקר מוצרים זולים, ולהפחית מכמות המוצרים היקרים שגנב. בשל כך, לא ניתן לקבל את עדותו כמהימנה. כך גם לא ניתן לייחס משקל רב להערכת השווי שמסר הנאשם בנוגע למשטחים. יחד עם זאת, סבורני כי יש ליתן משקל רב לגרסת הנאשם בחקירה שבה הודה הנאשם בדברים, ובו זמנית הכחיש שגנב שימורי טונה.

16. קיימים מספר שיקולים מרכזיים אשר תומכים בקבלת גרסת המאשימה בכל הנוגע לשווי הרכוש שגנב, כמפורט להלן:

א. מהימנות גרסה הקב"ט.

ב. הגניבה עצמה זוהתה במצלמות אבטחה.

ג. מתוך הצילומים ניתן לדעת אילו מוצרים גנבו.

ד. בכל מוצר שגנב, נערכה בחינה של כמות הפריטים החסרים, תוך השוואתה לספירת המלאי שנערכה כחודש לפני האירוע.

לאור האמור לעיל, המסקנה כי יש לייחס מהימנות גבוהה יחסית להערכה לפיה מדובר בשווי כנטען בכתב האישום.

17. לעומת זאת, קיימים מספר שיקולים אשר מחלישים את קבלת גרסת המאשימה במלואה בכל הנוגע לשווי הרכוש שגנב, כמפורט להלן:

א. הקב"ט שהגיש את הראיות (1/ת-3) אינו מי שערך בפועל את ספירת המוצרים, ומכאן שקיים קושי בהסתמכות על עדותו. הקב"ט הפיק את הדוח מהמחשב, אך אין די בכך.
עמוד 3

ב. קיימת אפשרות שהיו בתקופה שבין ספירת המלאי לבין מועד הגניבה שביצע הנאשם, אף מעשי גניבה נוספים. אף הקב"ט לא היה יכול לשלול קיומם של אירועי גניבה נוספים, בשווי של עד 10,000 ₪.

ג. עיון במסמכים עצמם מעלה קשיים לא מעטים, כמפורט להלן:

(1) מוסכם שהנאשם גנב משטחי קפה. ברם, בדו"ח הפרשי ספירת המלאי, מופיע חסר בסוגי קפה אחרים, לרבות קפה אספרסו, קפה נמס וניל, קפה נטול קפאין וסוגי קפה שונים של חברות שונות.

(2) ההפרשים הכמותיים מעלים שאלות רבות, כאשר בחלק מן המוצרים מופיע ההפרש שמסומן במינוס, ואילו לגבי מוצרים אחרים מופיע הפרש שהינו חיובי. כשם שיש עודף במוצרים מסוימים, שבזדאי שלא ניתן לייחס לנאשם, כך עשוי להיות חוסר במוצרים מסוימים, שלא ניתן לייחס לנאשם.

(3) קיימים מוצרים שההפרש בהם הוא של מוצרים בודדים. כך למשל, קיימים מוצרים שבהם קיים הפרש של 2, 3 או 4 פריטים (קפה לנדוור כחול, קפה נמס ארומה 200 גרם וקפה ארומה 85 גרם בהתאמה). גניבה של משטחים שלמים אינה עולה בקנה אחד עם הפרשים של 3 או 4 פריטים.

18. לפיכך, יש לקבל את החישוב שהציגה המאשימה ואולם בזהירות הראויה, תוך ההתאמות הנדרשות, כפי שיפורט להלן.

בחינת השווי וסיכום

19. נקודת המוצא לבחינת שווי הגניבה היא בהסתמך על עדות הקב"ט והערכת השווי שבוצעה בסניף, קרי: **215,650 ₪** (אין מקום להתייחס לסכום גבוה יותר שלא נזכר בכתב האישום).

20. מסכום זה יש להפחית את שווי גניבת קופסאות הטונה, וזאת לאור גרסת הנאשם כבר בחקירתו, כי לא גנב שימורי טונה, אשר נקבע כי יש לקבלה כמהימנה. גרסת הנאשם בחקירה שבה הודה בגניבה הינה הבסיס לאשמה, ואיני סבור כי יש מקום לבצע פלגין דיבורא של הגרסה, תוך קבלת הדברים המפלילים, ודחיית טענתו לגבי שימורי הטונה. גם הקב"ט העיד שלא ניתן לראות בסרטי האבטחה גניבה של שימורי טונה (עמ' 13, ש' 4-3). המאשימה אישרה כי שווי גניבה קופסאות הטונה הינו בסך של 40,974 ₪. לפיכך, יש להפחית סך של **40,974 ₪**.

21. מסכום זה יש להפחית אפשרות של גניבות אחרות אשר לא נתגלו במהלך תקופה של כחודש, בין ספירת המלאי הקודם, לבין מועד ביצוע מעשי הגניבה על-ידי הנאשם. הקב"ט העריך סכום זה בסך של עד 10,000 ₪ לכל היותר. ברם, לאור נטל ההוכחה בהליך הפלילי, שהינו למעלה מספק סביר, ולאור העובדה שעיון ברישומים (ת/1-ת/3) מעלה כי קיים חוסר גם במוצרים אשר אין מחלוקת שלא הנאשם גנב, ולעתים קיימים עודפים, סבורני כי יש לקחת "שולי בטחון" רחבים יותר, שמא אירעו מעשי גניבה נוספים שלא נתגלו. כמו-כן, יש לקחת בחשבון אפשרות של טעות בספירה, וזאת בהתחשב בכך שהקב"ט העיד על הדברים, אך לא הוא ביצע את הספירה בפועל. לפיכך, סבורני כי יש להפחית סך של **45,000 ₪**.

22. מסכום זה יש להפחית פער בין החישוב של שווי קפה שחור - 33,260 ₪ שחושב (ת/4), לבין שווי קפה

שצריך להיות מחושב 32,423 ₪ (לפי ת/1). זאת הואיל ובקטגוריה של קפה שחור נספרו אף מספר סוגי קפה שחור שבהם מדובר על חוסר של פריטים אחדים, אשר מובן מאליו שלא נגנבו על-ידי הנאשם, אשר גנב משטחים שלמים. לכן, יש להתייחס, כפי שבוצעה התייחסות ל"תה ויסוצקי", רק לפרטי המוביל בחוסר באותה קבוצה, ולא לכל הפריטים שחסרים. מכאן, שיש להפחית סך של **837 ₪**.

23. הואיל והערכה התייחסה למחיר לצרכן ולא למחיר שהסניף שילם לספק, והואיל והמוצרים נגנבו מהמחסן, עוד בטרם הגיעו למדפים, הרי שיש להתייחס למחיר ששולם לספק, שהרי יש להניח שהסניף הזמין משטחים חדשים חלף אלה שנגנבו, במחיר ששולם לספק. לפיכך, יש להפחית מהסכום, בדרך האומדנה, 5%, קרי: **6,442 ₪**.

24. לפיכך, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים האמורים, סבורני כי המאשימה הוכיחה מעבר לספק סביר, כי הנאשם גנב ממעביד סחורה בשווי שאינו פחות מ- **122,397 ₪**.

סוף דבר

25. אשר על-כן, אני מרשיע את הנאשם בעבירה של **גניבה בידי עובד**, לפי סעיף 391 לחוק העונשין, בכך שנטל ונשא סחורה **בשווי שאינו פחות מ- 122,397 ₪**. הנאשם קיבל עבור הגניבה 20,000 ₪.

ניתנה היום, ח' ניסן תשע"ד, 08 אפריל 2014, במעמד הצדדים